

1842.

Ze-zu-len-ka ku-ká, až se ská-la pu-ká, dostaneš, má milá, dostaneš, má milá, dostaneš ha-jdu-ka.

Zezulenka kuká, až se skála puká,
[: dostaneš, má milá, :] dostaneš hajduka.

Esli ne mynáře, dostaneš myslivce,
budeš mět, má milá, zlého hospodáře.

Esli ne hajduka, dostaneš mynáře,

budeš mět, má milá, zarmoucené srdce.

790. SEČ

1843.

Z Buděcka

A mám já ló - čí - čku při vr - ši - čku, já ju nejradš se - ču při mě - sí - čku, dyž je pě - kná

ro - sa, pě - kně mně jde ko - sa, dyž si ji za - bró - sám.

A mám já lóčíčku při vršíčku,
já ju nejradš seču při měsíčku,
dyž je pěkná rosa,

pěkně mně jde kosa,
dyž si ji zabrósám.

1844.

Z Konice

Dy-by by - la ko-sa nabróše-ná, dy-by by - la vo-ta-va, co by vo-na drobnó je-te-lin-ku, co by vo-na

šu-pa-la; a šupaj, šupaj, dro-bná je - te-lin-ko, co je mně po tobě, má zla-tá panenko, dys ty se mně provdala.

Dyby byla kosa nabróšená, dyby byla votava!
Co by vona drobnó jetelinku, co by vona šupala!
A šupaj, šupaj, drobná jetelinko,

co je mně po tobě, má zlatá panenko,
dys ty se mně provdala.

1845.

Z Bohutic

Pře-ke-rak sem já sem pře-šil, pře-ke-rak so ta - de sám? Pře-ke-rak se, má panen-ko, pře-ke-rak se vy-se-kám?

Mám pa - lá - šek, ša - blo, vy - se - kám se sna - dno, ka - ma - rá - di zho - tí - ka - li, jož je vše - cko da - rmo.

Překerak sem já sem přišel,
překerak so tade sám?
Překerak se, má panenko,
překerak se vysekám?

Mám palášek, šablo,
vysekám se snadno,
kamarádi zhotíkali,
jož je všecko darmo.